

81
379

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΕΞΕΤΥΠΩΘΗ ΔΑΠΑΝΗ ΚΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΑΟΥ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΖΩΡΖΟΥ
ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΝ ΘΗΡΑ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο «ΗΦΑΙΣΤΟΣ»
1908

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΥ
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΙΑΣ ΑΥΤΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τὸν Προοιμιακὸν στιγολογούμεν τὴν α' στάσιν τοῦ
Μακάριου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους
ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἐοφτῆς τρία καὶ τοῦ
Ἁγίου τρία.

Προσόμοια τῆς ἐοφτῆς

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε γενρὸν.

Ὅφιν, ἀνεστήλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ θεόπιτις πρὸς
τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακνόντων ὄφρων· αὐτὸς δὲ ὄφρον σαυ-
τὸν, ἐπὶ ξύλου ἀνῆψσας Σωτῆρ μου ζωώσας, πάντα ἐν τῷ
θείῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Σταυρῷ· ὅς τῶν ἀνηψούμενος φλέγει,
φάλαγγας δαιμόνων, καὶ τρέπει, τῶν βαρβάρων φύλα καὶ φρυά-
γματα.

Σύ μου, τὸ φθαρτὸν τε καὶ θνητὸν, Σῶτερ ἐκ Παρθένου φο-
ρέσας, καὶ Θεομήτορος, ἀφθαρτον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν
καὶ τρυφήν, ἀτελεύτητον εἰλκυσας, πρὸς ἣν ἐπανάγεις, πάντα
τοὺς ὑμνοῦντίς σε, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὄφρον κραταῖον ἐν
πολέμοις, Δέσποτα τὸν θεῖον Σταυρὸν σου, τῷ πιστῷ σου Ἀ-
νακτι δωροῦμενος.

Λάμπρον, φῶς ἀπρόσβιτον ἡμῖν· ἔργον γὰρ ἐσμέν τῶν χειρῶν
σου, πάντες Χριστέ ὁ Θεός, ὄφρα δὲ στεφάνωσον, τοὺς εὐ-
σεβεῖς Βασιλεῖς, νίκας τούτοις δωροῦμενος, κατὰ πολεμίων, τει-
χος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχνὴν καὶ ἄσυχλον, ὄφρον, τὸν Σταυρὸν σου
πλουτοῦσιν, Ὑψιστε ὁ ἀφθορον μήτραν, Σῶτερ ὑποδὸς τῆς
Θεομήτορος.

Καὶ τῶν Ἀγίων

Ἦχος δ'. Ἐδῶκε σημείωσιν.

Ανοθεν ἡ κλησίς σου, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Ἐδοτάθιε· ἀλλ' αὐτός σοι ἐπιτάσσεται, Χριστός ὁ φιλόανθρωπος, καὶ ἀγορεύει μάκαρ, πίστεως δικτύοις· καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρας τὴν ἁμαρτίαν σου, πρὸς βίον πειρατήριον, ὑπομονὴν σοὶ προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δείκνυσι, νικητὴν διαβόητον.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω Ἐδοτάθιε, τῶν παιδῶν στεροῦμενος, καὶ τῆς σῆς οὐκ ὄγον, τὴν αἰχμαλωσίαν, ὑπενεγκὼν καρτερικῶς, καὶ ὑπομείνας θηρείαν ἄτιμον· ἀλλὰ σε πανασίδιμε, ἢ ἐν πολέμοις ἀνδρεία σου, ποδητὸν κατεστήσατο, καὶ λάμπρως ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς θυμίασα, διὰ πυρὸς ἐδωδέστατον, καὶ τερπνὸν ὀλοκάρπωμα, θυσία εὐπρόσδεκτος, προσφορά τε ζῶσα, καὶ τελειοτάτη, σὺ προσηρέχθης τῷ Θεῷ, πανοικεσία καρποφοροῦμενος· διὸ σε ἢ οὐράνιος, νῦν κατοικία Ἐδοτάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἀγίων στρατεύματα.

Δόξα, ἦχος β'. Ἐργίη Καρίας.

Οδύπτερος Ἰὼβ Ἐδοτάθιος, τὸν βίον τοὺς ἄθλους καὶ τοὺς στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἐναντὸν ἡμῶν προέδηκε, καὶ στήλην καρτερίας, ὑπερβάς ἀληθῶς τὸν Ἰὼβ, τῇ ἀρετῇ, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις· ὁ πιστὸς ἐν βίῳ καὶ ἀγράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξωμεν εἰς προσβίαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν φωτισμὸν, καὶ ἰλασμὸν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ' αὐτός.

Θεῖος θησαυρὸς ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν δηλῶν νοερόν· ὃν γεγηθὼς πίστει καὶ πόθῳ, θεοθεν ἀνάδοραμὸν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηγεν, εἰς κόσμον λότρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος. ἦ φως ἰκέρων.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγιγνώσκοντα.
Ζῆτει ταῦτα εἰς τὰς ΚΖ'. Ἰουλίου.

Εἰς τὴν Αἰτὴν στιχηρὰ ἰδιόμηλα.

Ἦχος δ'. Ἀνθόρου Περσῶ.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν παρόλβιον τρόπον Ἐδοτάθιε; δεῖ γενναίως ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς· τῆς γὰρ συζύγου καὶ τῶν τέκνων, τὴν στέρησιν οὐκ' ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰὼβ. Ἰνυμὸς ἐξήλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀτελεσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'.

Αφθόρον τόκον Μαρίας, ὑπάρχων μάρτυς καταγώγιον, ἀλήκτως τε πέλον ἐν φωτὶ ἀδύῳ, καὶ ἡμῖν εὐμενίζον Τριάδα τὴν ἄκτιστον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ ἀδύτῳ γνώφῳ εἰσὸς, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἠλίῳ οἰκιωθεῖς, τῇ ἐξ ὕψους νοητῶς φανεῖση, διὰ ζῶον ἰκόνι, θείως προσψάσας, ἔμπρους εἰκὼν ὑπήρξα· παμάκαρ Ἐδοτάθιε· ὅθεν τὴν ἐκ πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχηκῶς ἐνέοργειαν, τῷ ματωρικῷ τε λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανόαις κατηξίωσαι συγχορεύειν τῶν ἀγγέλων ὁμηγύροσιν· ἐν ᾧ καὶ ἡμῶς προσοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὴν στρατοπεδαρχίαν τῆς κάτω βασιλείας ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζῶον ὀφθέντός σοι ἐν εἰκόνι, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστής, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἄνω, σὺν γυναικί σου καὶ τέκνοις, παμάκαρ Ἐδοτάθιε· διὸ δυσωποῦμόν σε, τῷ Κυρίῳ προσβέβειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος α'.

Τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν ἐπὶ τῇ μηνίμῃ τοῦ μάρτυρος Ἐδοτάθιου, καὶ τῶν ἀνδρῶν τῶ γέ-

νος, πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾷ. Χαίροις πανεύφημε, ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἐνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς ρίκης τὸν στέφανον, παρὰ Χριστοῦ ἀναδυσάμενος. Χαίροις στρατιῶτα τοῦ μεγάλου Βασιλέως καὶ Σωτήρος ἡμῶν, ὁ δι' αὐτὸν τὴν πρόσκαιρον δόξαν καὶ τὴν ζωὴν, μετὰ τῆς συνουσίας σου, εἰς οὐδὲν λογισάμενος. Χαίροις μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα' πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀγιοφθογγος ρῆσις τοῦ Δαυὶδ πέρας Σείληφεν' ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σου, προσκνυοῦμεν ὑποπόδιον καὶ ἐν τῇ τῶν περὶ ἄγων σου ἐλλίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμων βοῶμέν σοι. Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνυψώσει, Χριστὲ πολυέλεε.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμερι.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανεύφημε μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Εὐστάθιε, τὴν ἱεράν σου καὶ πάνσεπτον, μάκαρ πανήγυριν, τοὺς ἐπιτελοῦντας, σὸν τῇ ὁμοζύγῳ σου, καὶ τέκνοις τῷ Θεῷ παριστάμενος, αὐτὸν ἰκέτευε, τῶν κινδύνων ἐκλυτρώσασθαι, καὶ πταισμάτων, τὴν λύσιν δωρήσασθαι.

Στίχος. Θεομαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοῦ κόσμον κατέλιπες τερπνὰ, μάρτυς ἀξιάγαστε, πλοῦτον καὶ δόξαν ἐπίκαιρον, τέκνον τε στέργησιν, καὶ τῆς ὁμοζύγου, ἀνδρικῶς ὑπέφερες, φωνὴν τε τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας, Κύριος ἔδωκε, καὶ ὁ Κύριος ἀφείλετο, ὃν δυσώπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχος. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Θυσίαν προσήγαγες Θεῷ, σεαντὸν δι' αἵματος, μεγαλομάρτυς Εὐστάθιε. Διδὸ καὶ γέγονας, κοινῶς τῆς δόξης, τῆς αὐτοῦ αἰδέημε, τὸ στέφος εἰληφῶς τῶν ἀγώνων σου' ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡχος πλ. β'. Ἑρραῖα Κερίαι.

Αδαμάντινε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινήσωμεν; τὴν γὰρ φύσιν ὑπερέβης' χρημάτων καὶ παίδων, καὶ τῆς συμβίου στεροῦμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ αἰδίμῳ φωνῇ τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο' ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Ἄλλ' ὃν ἠγάπησας Θεὸν, καὶ ὃν θερμῶς ἐπεπόθησας, πάλιν σοι τοὺς φιλιτίους ἐδωρήσατο, συναθλητὰς γενέσθαι σοι προμηθευσάμενος' μετ' ὃν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτοὺς καὶ συμπρεσβευτάς σου λαβόμενος, καρτερόφρονε Εὐστάθιε, δυσώπησον λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασώμεθα, τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ' φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες' χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ' ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον. Ποίημα Ζηχρηὶ Μιθᾶ Ἐπισκ. Θήρας.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν ἀναδυσάμενος, καὶ πρὸς τοὺς ἄθλους χωρήσας μάρτυς Εὐστάθιε' τυράννων κατεπάτησας ὄφρον, κηρύξας παρορησία τὸν Χριστόν' διὰ τοῦτο συναγάλλη, ταῖς Οὐρανίαις μάκαρ ταξιαρχίαις. Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ! Δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι! Δόξα τῷ δωρομένῳ διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα!

Δόξα τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν** τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον

Μετὰ τὸ Θεὸς Κύριος, τὸ ἀπολυτίκιον.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ πανοπλίαν, καὶ τῆς ἑορτῆς.
Μετὰ τὴν Δ'. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν μνήμην τὴν φαιδρὰν. Ἐδσταδίου τοῦ θείου, συνδράμω-
μεν πιστοὶ, ἐορτάσαι ἐν ὕμνοις, καὶ νοῦν ἐκκαθάραντες, πρὸς
αὐτὸν ἀναδείνωμεν, πίστει κράζοντες, μεγαλομάχης Κυρίου,
ταῖς πρεσβείαις σου, πταισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ ρῆσαι
κολάσεως.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος α'.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνοῦμεν φιλόνηρωπε, οὗτι
ἐν αὐτῷ προσηλώθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, παράδεισον ἡ-
νέφθασ Σωτήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι ληστῇ, καὶ τρυφῆς
κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, μνήσθητί μου Κύριε, δέξαι ὡσπερ
ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας ἡμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγ-
χνίᾳ σου, μὴ ὑπερίδῃς ἡμᾶς.

Μετὰ τὴν Β'. στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν τὴν σὴν, σίφη ἀγγέλων ἀθλητῶν, καρτερίαν
τὴν πολλήν, ἣν ἐπεδείξω ἐν δεινοῖς ὡσπερ γὰρ ἄλλου πά-
σχοντος διέκεισο, Χριστὸν τὸν σὸν Δεσπότην μιμούμενος, καὶ
θῆρας νοητοὺς τροποσάμενος, καὶ οὐρανόθεν ἔνδοξε τὸ στέφος,
τῶν σῶν ἀγώνων δεξάμενος, σῶζε τοὺς πίστει ἐπιτελοῦντας, τὴν
σεβάσιμον μνήμην σου.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφη-
μοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἄνελε
τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας, γνώτωσαν πῶς ισχύ-
ει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις, πρεσβαίαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλό-
νηρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'.

Ἐπεράνη σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον, πιστῶν χορεία, τὴν γενναίαν ἀθλήσιν, τοῦ
Ἐδσταδίου τοῦ σεπτοῦ, μεγαλοφάνως κραυγάζουσα, σῶζε
τοὺς δούλους, κινδύνων καὶ θλίψεων.

Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Θεοτόκου.

Θεομήτωρ Δέσποινα, Ἄρθοσε κόρη, ἡ θερμὴ ἀντίληψις,
τῶν πεποιδότων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων ῥῶσαι ἡμᾶς, ταῖς Ἐδ-
σταδίου λιταῖς ὁ Πανάχραντε.

Θεὶ Ἀναβαθμοί, τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου

Προκείμενον ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φεῖνιξ ἀθήσει καὶ ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ λιθίνῳ πλη-
θυνθήσεται. Στίχ. Ταῖς Ἁγίαις ταῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ. Τὸ Πάσα πνοή,
Τὸ Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ. Εἶπεν ὁ Κύριος ταῖς ἐκείνου Μα-
θηταῖς, προσέχεται ἀπὸ τῶν ἀθρώπων. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ ἀθλο-
φόρου. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἔτα τὸ πρὸν Ἰεϊόμελον. Ἦχος β'.

Οδύτερος Ἰώβ Ἐδσταδίου, τῷ βίῳ τοὺς ἀθλους καὶ τοὺς
στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν ἑαυτὸν ἡμῖν προέθηκε,
καὶ στήλην καρτερίας ὑπερβάς ἀληθῶς, τὸν Ἰώβ τῇ ἀρετῇ τῇ
συζύγῳ καὶ τοῖς τέκνοις, ὁ πιστὸς ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν
τοῖς ποικρασμοῖς, καὶ ἐν ἀθλήσει νικηφόρος ὃν προσάξωμεν εἰς
πρεσβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμὸν
καὶ ἰλασμῶν τῶν πλημμελημάτων.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τῆς ἐορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ζῆται εἰς τὸ μνηαῖον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΛΛΑΡΙΟΝ

Γυναικες ἀκούσθητε.

Τὴν δόξαν τὴν ἀθάνατον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀληθινὴν, ἀτήλα-
σας πανένδοξε, Ἐδσταδίε εἰς αἰῶνας, μετὰ τῶν θεῶν παίδων
σου καὶ γυναικὸς θεόφρονος, καταλιπὼν εὐφρόσυνα. Ὅθεν γε-
ραίρομεν πάντες, τὴν σὴν πανίερον μνήμην.

καὶ τῆς Ἐορτῆς.

Σταυρὸς ὑφούται σήμερον, καὶ κόσμος ἀγιάζεται ὁ γὰρ Πα-
τριὸν συνεδρεύων, καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χείρας
ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον ἐλλκυσας πρὸς σὴν Χριστὲ ἐπίγνω-
σιν τοὺς οὖν εἰς σέ πεποιδότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Τῆς τοῦς Αἰνούς.

Ἰσοῶμεν στιχους δ' κχι ψαλλομεν στιχηρά προσόμια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἰερασαι τῶν Μαρτύρων, δευτε συνδράμεται, και την σε-
πιτην εικόνα, κατασπάσαθε πάντες, του θειου Εδσιαθίου,
πηγάξει και γαρ, τοῖς νοσοῦσιν ἰάματα, και εκ παντοίων κινδύ-
νων και πειρασμῶν, εκλυτροῦται και κολάσεως.

Ουτε συζύγον ο πόθος, ουτε τῶν τέκνων στοργή, ου κηδε-
στοῦ ἀξία, ουτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων σου τὸ
ατεθρόν, τῆς ψυχῆς παρεσάλειψαν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὅπως τῆς
εἰς Χριστόν, παμμακάριστε Εδσιάδιε.

Ουκ ἐξ ἀνθρώπων τὴν κλῆσιν Μάρτυς Εδσιάδιε, ἀλλ' ἄνω-
θεν ἐδέξω, του Χριστοῦ σοι ὠφθέντος, ἐν σχήματι ἐλάφου,
και ὡς ποτε, Παῦλον θεῖον καλέσαντος, και κοινωνόν Βασιλείας
τῆς ἑαυτοῦ, κατ' ἀξίαν ἀναδείξαντος.

Τῶ του Δεσπότου προστάγματι ἰδυνόμενος, και καθωραϊσμέ-
νος, αἵμασι μαρτυρίου, Εδσιάδιε Παμμάκαρ, τῶν πειρα-
σμῶν, τρικυμίας ὑπὴρνεγας· ὅθεν και νῦν συναγγάλλη, ἐν Οὐ-
ρανοῖς, τῇ συζύγῳ και τοῖς τέκνοις σου.

Δόξαι. Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ Παῦλος τὴν κλῆσιν, ουκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος,
Μάρτυς Εδσιάδιε, και ἀδξάνων ἐν Θεῷ τῇ του Στανροῦ
πεποιθήσει, τῶν τυράνων τὸ δυσσεβές, και τῶν βασάνων τὸ ἀ-
πηνές, ἀνδρείως κατήσχυνας· διὸ και μέχρις αἵματος, ἀντικατέ-
στης πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθροὺς ἀνταγωνισάμε-
νος· και προσβέβεις ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ και Θεῷ, δωρηθῆναι
τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Και νῦν, ὁ αὐτός.

Ηφονή του Προφήτου σου Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ
λέγουσα. Ὅψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι
τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Στανρός ὑφούται, και κόσμος
ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον του Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγ-

καινίζεται, και τὰ πέματα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις
Δαυτικοῖς ὕμνον σοι προσφέροντα, και λέγοντα. Εἰσγάσω σα-
πηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ θεός, Στανρόν και τὴν ἀνάστασιν
δι' ὧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ και φιλάνθρωπε. Παντοδύναμη Κό-
ριε, δόξα σοι.

Δοξολογία μεγάλη και ἀπέλυτις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντιφωνα.

Δευτε προσκυνήσωμεν . . . ἐν Ἀγίοις θαυμαστάς

Ἀπολυτίκια, Τῆς Ἑορτῆς, και του Ἀγίου.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόστολος. Προκειμενον, ἤχος δ'.

Τετ: Ἀγίοις τετ: ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Πρωρῶμην τὸν Κύριόν μου διὰ παντός.

Πρὸς Ἐφεσίους.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦθε ἐν Κυρίῳ. Ζῆτε Κυριακῇ ΚΖ'.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ του κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζῆτε τῇ ΚΓ'. Ἀπριλίου.

Μεγαλονάρτον.

Τὸν μέγαν ὀπλίτην και ἀθλητὴν, τὸν στεφανηφόρον, τὸν ἐν
Μάρτυσιν θαυμαστὸν, τὸν ὑπὲρ του Κτίστου, πάντα καταλι-
πόντα, Εδσιάδιον τὸν θεῖον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσινον αἰώνιον.

ΤΕΛΟΣ